

Feta la vaga d'educació, cal sumar

XAVIER BOSCH / Director

AVUI, 14 de novembre del 2008

Si més del 82% de mestres i professors del país convocats a l'aturada s'han quedat a l'escola i han anat a fer classe, es pot afirmar que la vaga ha punxat. Si només deu centres educatius de les 2.773 escoles públiques del país han hagut de recórrer als serveis mínims, és que la vaga ha punxat. Certament, potser és exagerat dir que la vaga ha fracassat si 14.000 persones han anat a manifestar-se, però sí que, comparant les xifres amb la massiva vaga del 14 de febrer, sembla evident que la majoria de docents han perdut una certa embranzida contra la llei d'educació de Catalunya (LEC). El fracàs de la manifestació arriba, en canvi, quan se sent que el seu lema estrella és alertar contra el risc de privatització de l'escola pública. Això és tocar massa d'oïda perquè a la LEC, aquesta idea, ni hi és ni s'hi insinua. Convindria, doncs, que un docent, abans de protestar perquè ha sentit campanes, hagués tingut el mínim detall exigible de llegir-se el projecte de llei. Si no, hi ha el risc d'un embolica que fa fort sense fonament. La nostra societat necessita gent crítica, que ho qüestionari tot i que faci constantment la prova del cotó de les nostres lleis, els drets laborals i la qualitat democràtica. I tant que sí! Però cal que ho faci amb coneixement de causa, aparcant demagògies, congelant corporativismes a ultrança i enterrant esperits de contradicció que sovint ens poden remetre més a una tossuda rebequeria infantil que no al veritable objectiu de garantir l'educació de qualitat que anhelem per als nostres fills. La pancarta que encapçalava la manifestació deia: "En defensa de l'ensenyament públic i la seva qualitat". Si aquest és l'objectiu, segur que hi coincidim tots, començant pel 80% del Parlament que aposta per la nova llei fins al

100% de la comunitat educativa que ha de ser la primera interessada que el nostre sistema funcioni com ens mereixem i que ens permeti fugir de la cua d'Europa.